

РЕШЕНИЕ

№ 7185

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3836** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на М. К. М. срещу заповед № 4078/1.4.2023 г. на началник сектор „РКЦ“ към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „връщане“ в държавата по произход – С..

Жалбоподателят твърди, че не му е била дадена възможност да изясни всички факти относно личното му положение, както и да се запознае с административната преписка. Не му е била дадена възможност да даде обяснения, като не е налице позоваване на изключенията по чл. 34, ал. 4 АПК. Не е извършена преценка доколко връщането в държавата по произход – С. е сигурна страна с оглед спазване на принципа на забрана за връщане, намиращ отражение в нормата на чл. 44а, ал. 5 ЗЧРБ и/или съществува трета сигурна държава, където да се осъществи връщането.

Ответникът началник сектор „РКЦ“, към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

Със заповед № 4078/1.4.2023 г. на началник сектор „РКЦ“, към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „връщане“, която да

се изпълни в държавата по произход – С..

Заповедта е издадена на основание чл. 41, т. 4 ЗЧРБ, както и е мотивирана с документите по преписка № 4518р-4948/1.4.2023 г. на началник сектор „Миграция“.

Представено към тази преписка предложение № 4078р-4953/1.4.2023 г. и докладна записка № 4078р-4948/1.4.2023 г., видно от които се установява, че чужденецът е задържан и установен на 1.4.2022 г., около 2.10 ч. в землището на [населено място], общ. Драгоман. Констатирано е, че жалбоподателят е бил задържан без документ за самоличност. Той е представил жалба, подадена пред Административен съд София-град срещу решение, с което е отказан статут за международна закрила.

Представена е и заповед № 3-8.9.2022 г. на председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“, с която на жалбоподателя са наложени ПАМ „експулсиране“ и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държите членки на ЕС“.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е в срок. Жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 24.2.2022 г., а жалбата е подадена на 9.3.2022 г., т.е. в рамките на указания му 14-дневен срок.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предвидената от закона писмена форма. Налице са законоустановените реквизити по З., който е приложимия закон относно посчените изисквания. В този смисъл – и заповед № 4078з-1525/20.10.2022 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман.

Не се установяват съществени нарушения на процесуалните норми.

По отношение на възраженията на жалбоподателя за това, че е лишен от правото си активно да участва в административното производство. Както се установи по делото, видно от цитираните по-горе предложения и докладни, неоспорени от жалбоподателя, той е бил уведомен за започналото производство. Ето защо не може да се направи извод, че не му е била дадена възможност да изрази становище или посочи нови доказателства. Липсват доказателства по преписката, която е в цялост, да е поискал да дава обяснения или да представи доказателства и отгук – да се направи извод, че му е отказано. Жалбоподателят не се установява да е изразил становище; не е изложил нови факти, нито е искал да представя нови доказателства.

Ето защо съдът намира за неоснователно изложеното в разглежданата жалба, че е налице нарушение на чл. 34, ал. 1 АПК.

По отношение наличието на материалните предпоставки за постановяване на оспорвания акт.

Съгласно чл. 41, т. 4пр. 1-во (нова - ДВ, бр. 97 от 2016 г., изм. - ДВ, бр. 89 от 2020 г.) ЗЧРБ – заповед за връщане се издава когато по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище;

Следователно, за материалната законосъобразност на процесната заповед за връщане следва да се установи единствено наличие на влязло в сила решение за отказ за предоставяне на международна закрила или убежище. В тази насока следва да се цени констатираното от административните органи /което е официално удостоверяване на факт в кръга на службата им/, че по отношение на жалбоподателя е налице решение, с което му е отказано предоставяне на хуманитарен статут или статут на бежанец. По делото е представено и решение № 2680/19.4.2023 г., постановено по адм.д. №

2235/2023 г. по тази жалба, видно от което е отхвърлена жалбата срещу решение № 4-ОК/14.2.2023 г. на Интервюиращ орган към ДАБ, с което решение на ДАБ е отхвърлена последващата молба на жалбоподателя по смисъла на § 1, т. 6 ДР на ЗУБ, предвид постановено предходно влязло в сила решение - № 9798/11.7.2022 г. за предоставяне на хуманитарен статут и статут на бежанец.

Ето защо следва да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 41, т. 4 ЗЧРБ.

По разноските. Жалбоподателят не е поискал присъждане на разноски, поради което съдът не следва да се произнася.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 64-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. К. М., роден на 1.1.2002 г., ЛНЧ [ЕГН] срещу заповед № 4078/1.4.2023 г. на началник сектор „РКЦ“, към Регионална дирекция „Гранична полиция“ Драгоман, Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „връщане“, която да се изпълни в държавата по произход – С..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

При подаване на касационна жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 70 лв. При неизпълнение на указанията жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: